

zamyšlení, jestli ze zlého období covidu 19 pro mne vzešlo něco dobrého, užitečného, zajímavého

**Kristina Fliedrová, Lukáš Havlík, Anna Janečková,
Dominika Kajzrová, Klára Pulkrábková, Jan Skácel,
Anna Šídová, Vojtěch Vitha, Evelína Vorlová**

Evelína Vorlová

Covid se poprvé objevil v prosinci 2019 v Číně a pak se rozšířil po celém světě, v březnu 2020 se objevil Covid 19 i u nás v Česku, po pár případech nakažení se skoro všechno zavřelo, a studenti byli na distanční výuce. S pár přestávkami jsme se do školy nedostali rok. Byli jsme zavření doma, a nikam moc nemohli chodit. Tato doba byla pro všechny unavující a špatná, ale možná se najde pár věcí, co se objevily během karantény, a jsme za ně rádi.

Byla jsem v 7. třídě a nejdříve jsem se radovala, že nebudu muset vstávat brzo do školy, že budu mít víc času na svoje věci, ale po dvou měsících jsem změnila názor a už mě to moc nebavilo, bylo to pořád to samé a dny mi připadaly tak stejné, že jsem vůbec nevnímala, jak rychle běží čas. Ze 7. třídy jsem se zkoušela dostat na šestileté gymnázium. Spíš než že jsem tam chtěla, to bylo proto, že jsem chtěla zjistit, jak na tom jsem oproti ostatním dětem nejen v naší třídě. Jelikož jsem chtěla mít co nejlepší výsledky, tak jsem se začala připravovat začátkem dubna. Zkoušela jsem si testy z minulých let a zjistila jsem, že na tom jsem hodně špatně, takže mě táta začal doučovat matiku, a zjistili jsme, že jsme se ve škole neučili hodně věcí, které jsou základy a budu je potřebovat. Kdyby nebyla distanční výuka, tak bychom je možná stačili ještě probrat, ale takhle jsme to museli zvládnout sami. Díky hodně času jsme tomu s tátou věnovali hodně času, takže díky karanténě jsem se víc naučila matiku a dokonce ji i pochopila.

Jelikož jsem celé dny seděla za počítačem a zrušili nám atletické tréninky, tak jsem se vůbec nehýbala a začalo mi to vadit, takže jsem začala cvičit domácí workouty, běhat do lesa a zdravě se stravovat. Hned jsem se začala cítit lépe a byla jsem veselá. S rodinou jsme začali více jezdit na různá místa v okolí Prahy a tím jsem poznala nová místa a byli na čistém vzduchu.

V září jsem dostala svoji první zrcadlovku, takže jsem se začala učit fotit a potom i upravovat fotky. Tím jsem také často chodila na procházky a setkávala se s kamarády, které jsem zkoušela fotit. Také jsem začala poslouchat britsko-irskou skupinu, takže jsem se více začala zajímat o angličtinu. S ostatními fanouškama i z jiných zemí jsem si začala psát, a mohla jsem si v praxi vyzkoušet komunikovat v angličtině. Také jsem začala číst fanfikce v angličtině, takže i anglické čtení jsem si zlepšila. Kvůli dlouhé chvíli jsem se od nich pár písniček naučila na klávesy, které máme doma, a kterých si předtím vůbec nevšímala.

Co se týče mluvené angličtiny, tak jsem začala více koukat na anglické filmy, seriály a videa, protože při prezenční výuce jsem na to neměla čas. Nemyslím si, že teď umím perfektně anglicky, ale určitě jsem se přes karanténu hodně zlepšila.

I když to bylo hodně náročné období, tak si myslím, že každý si našel něco zábavného a tím se odreagoval, nebo se něco nového naučil. Ale už bych chtěla, aby bylo všechno v normálu, protože přeče jenom to bylo lepší.

Eva Bartoňová, vyučující předmětu VZR
v 7. a 8. třídě ZŠ sv. Augustina
grafická úprava a sazba Matyáš Bartoň

Praha, 2021

Vojtěch Vitha

Možné činnosti v karanténě

Šance k při učení:

Počítače a chytré mobily stále nepoužívá hodně lidí. Pro ně zkušenost s karanténou může být pozitivem tím, že se v tomto oboru něco přiučí a třeba i změní své mínění o tom, že elektronika jen kazí generaci a ničí vztahy mezi lidmi. Zjistí, že je to dobré a i oni to využijí, např. při nákupech (online), setkávání se na zoomech a samozřejmě při učení.

Online nákupy v karanténě:

Druhý bod se trochu váže k prvnímu. Myslím si, že naučit se pracovat s penězi a využívat je správně v online prostředí je důležité zvláště v dnešní době. I kdyby to člověk využil jen jednou, je to dobrá zkušenost. Využít ji může třeba až bude nemocný a nebo se mu prostě nebude chtít jít např. nakupovat.

Nové záliby:

Když se člověk nudí, začne instinktivně vyhledávat nějakou činnost. V karanténě, kdy většina z nás měla mnohem více času než za normálních okolností, se dá vrátit k “zapomenutým” činnostem. Mezi ně může patřit úplně cokoliv, dle zájmů člověka. Já se třeba asi po roce, kdy jsem pořádně nic moc nečetl, vrátil ke čtení knih.

Cvičení:

Pro lidi, které baví sport a nebo ho dělají závodně, nebyla rozhodně dobrá zpráva, že se zavírají haly, sportovní kroužky, fitness centra atd... Proto se hodně lidí snaží udržet se aspoň v rámci možností v kondici. Nejčastěji běháním či cvičením venku. Myslím, že cvičení doma je ideální na cviky s vlastní vahou, protahování, posilování atd...

Přidávám ještě tři body — pozitiva karantény:

Vrátil jsem se ke čtení knížek a našel jsem hodně těch, které si ještě chci přečíst. Měl jsem více času na upravení pokoje a jeho uklizení. Teď je pokoj hezčí, ukázněnější a v některých směrech i praktičtější. Naučil jsem se nové věci, které mi usnadnily nebo ulehčily práci na počítači.

Zamyšlení, jestli se nějakého období covidu 19 pro mne nestalo něco dobrého...

Když svět zaplavila pandemie čínské nemoci, můj život to změnilo opravdu hodně. Krom toho, že zemřelo i několik lidí, které jsem znal a mezi nimi například sestra Alexie, přestal jsem chodit do školy a jezdit na kroužky. Všechno nahradilo celodenní sezení před počítačem.

Televizi a všemi médii jsem zavalažen zprávami jen o smrti, šíření viru a tak podobně. Dalo by se na něčem takovém najít něco pozitivního? (Kromě testů na Covid :))
A kupodivu dalo by se.

Za prvé; jsem mnohem víc s rodinou, (období nezačali zas ~~chodit~~ chodit do školy a já nezůstal doma sám) což ostatním, co jsem slyšel, způsobuje syndrom paniky, ale mně ne. Svoji rodinu mám rád a i když jsme na sebe někdy nestrávili, nikdy ne natolik, že by to ve mně vzbuzovalo touhu jít mezi jiné lidi, což se mi stávalo například se spoluzáky ve škole dost často.

Hraju si s mladší sestrou, často i počítačové hry pro dva, i když mi to jde mnohem hůř než jí, mám dostatek času i na našeho psa, kterého mám velmi rád.

Za karanténu jsem stihl složit už dvě symfonie a asi sto menších skladeb.

Lukáš Havlík

takže čas doma využívám i
na tvoření, právě skládání
a někdy si i kreslím, což
jdu sestřičce už taky mnohem
líp. Máme i dvě kočky. Kocourka,
který pořád chodí za námi,
ale jakmile se na něho zahne,
belibí se mu to a začne vrčat.
Potom čtrnáctiměsíční kočička, maincoon,
která mazlení přímo miluje a
často si pro pomazlení i
přijde a pak vrhí. Takže poziti-
vum je, že i na ně i prostě
na celý svůj domov mám
více času.
A to je na tom to
nejlepší: čas trávím s rodinou
doma, nebo naprocházkách, na místech,
která mám rád, s lidmi, které
miluji a oni mě.

Na období Covid-19 se dá najít hodně špatného, ale jak se říká, všechno špatné je pro něco dobré. Když se zamyslím nad klady, které tato doba má, první mně napadne, že se změnila naše vztahy v rodině. Před pandemií jsme všichni měli hodně práce, kroužků a aktivit. Stále jsme někam spěchali. Covid-19 nás všechny donutil zpomalit a pomohl nám najít si víc času jeden na druhého.

Začali jsme si více povídat a také si naslouchat.

Dalším přínosem této doby je pokrok v používání moderních technologií. Díky online hodinám a úkolům jsem objevil nejrůznější funkce a aplikace, které jsem dříve neznal. Myslím, že nejsem sám. Všichni jsme se učili. Mí rodiče, sestra a troufám si tvrdit, že i učitelé. Dnes už pro nás není problém nahrávat soubory nebo sdílet obrazovku. Naše rozhovory s kamarády se přeměnily na online setkávání. Ale nenahradí to hraní fotbalu na školním hřišti o velké přestávce.

Nakonec, co je také důležité, naučili jsme se být samostatní.

Musíme si sami hlídat, kdy jsou hodiny a kdy máme vypracovat úkoly. Určitě se to bude jednou hodit. Jak jsem říkal už na začátku, na všem špatném se dá najít vždy něco dobrého.

Kristina Fliedrová

Doma jsme všichni byli zavřeni několik měsíců. Asi pro všechny lidi bylo a pořád je toto období nějakým způsobem náročné. Většina lidí by asi vyjmenovala mnohem víc negativních bodů celé této doby (včetně mě) a je pravda, že jich je vážně hodně. Ale právě proto, že je toto období náročné, bychom se měli naučit nehlédět jen na negativní věci, ale i na pozitivní (i když jich je často mnohem méně). Já se v této seminární práci pokusím to vzít úplně za druhý konec a zaměřit se hlavně na ty dobré věci – co nového jsem se během období covidu naučila atd.

Jedna z věcí, kterou jsem se naučila v době covidové, je být samostatnější. Myslím to tak, že jsem během distanční výuky musela pořád komunikovat s učiteli a všechno si to nějakým způsobem zařizovat a řešit sama. To je věc, za kterou jsem vděčná, protože je to podle mě velmi důležité. Nechci tím říct, že předtím za mě všechno řešili rodiče, ale v době distanční výuky bylo – jak už jsem zmiňovala – každou chvíli potřeba komunikovat s učiteli, a tím pádem si tu samostatnost v tomto ohledu člověk dobře procvičil.

Většina lidí by pravděpodobně řekla, že v covidové době měla méně pohybu. Já jsem se naopak během této doby více hýbala. Chodila jsem mnohem víc na procházky i běhat, začala jsem doma cvičit, a to mi také hodně pomohlo v odreagování se od školy, když už toho na mě bylo hodně. (Fotografie je z jedné únorové procházky.)

Dalším pozitivním bodem této doby pro mě bylo vaření. Když jsme chodili do školy, téměř vůbec jsem nevařila ani nepekla, ale během distanční výuky jsem si často dělala obědy sama, a proto jsem se naučila spoustu nových jídel.

Před dobou covidovou jsem sice počítač používala, ale neměla jsem žádné zkušenosti např. s online meetingy nebo s Classroomem. Během distanční výuky jsem se naučila několik užitečných věcí s technikou.

Celá tato seminární práce pojednává o nových věcech, které jsem v době covidové zkoušela dělat nebo se je naučila, a všechny je využiju i teď, když už se vše naštěstí vrací do normálu.

Anna Šídová

V něčem byla karanténa těžší, v něčem lehčí. Lehčí to bylo třeba v případě kontaktu s rodinou. Měla jsem mnohem více času na sebe a na domácí prostředí.

U nás v Hostivaři mám spoustu kamarádů, takže říct, že jsem neměla lidský kontakt, se říct nedá. Chodila jsem každý den minimálně na 3 hodiny ven. Zjistila jsem, že mi jde spoustu věcí. V karanténě jsem se občas tak nudila že jsem začala objevovat, co mi jde a nejde. Třeba jsem zjistila, že umím dobře jezdit na bruslích. Začala jsem taky vyrábět nejrůznější věci z nejrůznějšího materiálu.

Nejsmutnější chvíle přišly, když mi umřela prababička a moje morčátko. Byla jsem z toho hodně smutná. K vánocům jsem později dostala nového králíčka. Ten mi třeba změnil celý pohled na karanténu. Musela jsem se mu věnovat, to znamená méně času na flákání. Co se školy týče, měla jsem nejvíce problémů se španělštinou. Z rodiny mluvím španělsky jen já, takže se ze mě stal ve mžiku samouk na španělštinu. Matematika mi dělala občas také hodně potíží.

Co mě na karanténě (ohledně učiva) nejvíce štvalo, byla mnohem menší konverzace s učiteli. Prostě jsem musela počkat do konzultační hodiny a tam jsem se mohla zeptat.

Co mi v karanténě chybělo, byli moji spolužáci, učitelé, všechny možné kroužky, celodenní program, obchody a mnoho dalších.

Co jsem si z karantény odnesla? Naučila jsem se být více samostatná, trpělivá, statečná, spolehlivá a začala jsem si vážit toho, co mám.

Klára Pulkrábková

Pro mě je užitečné, že jsem se naučila víc o počítačích. Před covidem jsem jim tolik nerozuměla, teď o distanční výuce ho každý den používám. Umím na počítači i věci, které doufám už nebudu potřebovat (google-classroom).

Teď si víc cením školy (prezenční výuky). Nikdy se mi do ní nechtělo a teď už se nemůžu dočkat až do ní půjdu. Po počítači se všechno hůř domlouvá.

I když jsou vážné nemoci také jiné než covid, teď si vážím zdraví ještě víc než předtím. Když jsem teď poslední dobou často sama doma, naučila jsem se být víc samostatná. Zařizovat si věci sama. Vařit si obědy. Naučila jsem se udělat víc jídel.

Taky jsem se naučila zorganizovat si věci, úkoly.

Často taky chodím za babičkou. Nosím jí jídlo a různé věci, co potřebuje. Někdy se u ní zastavím na delší dobu. Povídáme si, já jí čtu. Někdy si zahrajeme hru. Vždycky je ráda, že za ní přijdu a povídám si s ní. Teď totiž moc návštěv nemá.

Za covidu jsem se sprátelila s jednou, teď kamarádkou, kterou jsem předtím moc neznala. Na jaře jsme začaly chodit ven. Chodily jsme skoro každý den a byla to zábava. Teď jsme už velmi dobré kamarádky.

Už jsou online kroužky, tak chodíme ven míň.

Od karantény radši chodím ven, než zůstávám doma a jsem mnohem víc ráda, než předtím.

Dominika Kajzrová

Upřímně, já jsem se nad touto věcí zamýšlela dost dlouho. Musím říci, že během karantény jsem zažila spoustu věcí, na které bych snad nikdy nepomyslela.

Abych řekla pravdu, i když pro mne byla karanténa celkem těžkou životní zkušeností, poznala jsem nečekaně mnoho dobrých věcí.

Uvědomila jsem si, jak důležití jsou pro mne kamarádi a členové rodiny, jelikož jsem je nemohla skoro vůbec navštěvovat.

Taky jsem začala číst. Kdy by to byl řekl, že zrovna ze mě bude čtenář. Ale ano, je to tak. A dokonce mi to pomohlo zvýšit mé vědomosti a základní znalosti.

Dokonce jsem se začala věnovat více vaření. Většinou jsem dělala jen rychlovky, ale teď umím udělat těstoviny nebo ovocné knedlíky.

Díky karanténě jsem poznávala mé špatné a dobré stránky. Odhalila jsem svou špatnou stránku a pomohlo mi to změnit pohled na sebe samu a nemyslet jen na sebe a z toho jsem si vzala veliké ponaučení do dalších let.

To největší, co mi ale karanténa skvělého přinesla, bylo to, že jsem zase našla cestu k Bohu. Předtím jsem prostě jen chodila do kostela, modlila se a dělala jen takové ty normální křesťanské věci. Teď je ale Bůh u mě na prvním místě. Procházela jsem si během covidu 19 jedním temným obdobím a nevěděla jsem, co s tím. Až jsem si uvědomila, že vždy u Boha můžu najít pokoj, to co mi scházelo. Teď Ho stavím na první místo a vkládám v Něj víru a musím říct, že On mi dodává tu sílu, kterou jsem potřebovala. Teď už se tolik nebojím, protože vím, že Bůh tu bude vždycky se mnou.

Takže, pokud mám říci, jestli mi karanténa a všechny ty okolnosti kolem covidu 19 přinesly něco dobrého a užitečného, tak ano... přinesly.

Anna Janečková

16.4.2021

Zamýšlení, jestli pro mě z období koronaviru vzešlo něco dobrého

Myslím, že koronavirus nás všechny donutil zpomalit, zastavit se a zamyslet se, co je pro nás opravdu důležité a co ne a podle toho se zařídit. Díky distanční výuce jsem získala více času na to, co mě baví a na co jsem kvůli škole i kroužkům zapomínala - např. kreslení. Mimo kroužek jsem si dříve moc často nekreslila, ale když jsem to po dlouhé době zase zkusila, začalo mě to hodně bavit. Na YouTube jsem si našla návody na malování a podle nich to zkusila a některé obrazy jsem si i pověsila v pokoji na zedě.

Když si vzpomenu na tu první karanténu, kdy jsem byla ráda, že mám tolik volného času, tak si uvědomuji, že díky ní jsem vlastně začala číst. Mám totiž moc ráda jednu animovanou triologii o dracích a některé z nich mám doma jako plyšáky. Chtěla jsem mít i tři plyšové mláďátka, ale na internetu byla buď moc

ošklivá nebo draha. A tak jsem se rozhodla, že si je ušiju z ponožek. Do té doby jsem moc nešila, ale teď mě to začalo bavit a těšila jsem se na výsledek, který byl podle mě moc roztomilý a jsem s ním spokojená. Později jsem bratřovi ušila k narozeninám jiného plyšového draka. A když jsem pak k Vánocím dostala šicí stroj, naučila mě jedna naše kamarádka šít malé plyšové kocičky. Ušila jsem jich už asi sedm, vyrobila jim taštičky, čepičky a jiné věci a ušila jim kapsář, aby měly kde bydlet. Určitě je budu šít i jako dárky pro kamarády k narozeninám. Jsem ráda, že mi to toto koronavirové období přineslo.

**karanténa covid-19
2020 — 2021**